

[Justitsministeren]

mange til dels modstående interesser, der nødvendigvis må afvejes, når en helt ny dyreværnslov skal finde sin endelige form.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg tror, at selv de medlemmer, der taler højest, vil have bemærket, at der faktisk tales højt i alt fald af de andre. Jeg henstiller, at man hører på justitsministeren i større tavshed.

Justitsministeren (Engell):

Jeg finder derfor, at alle partier burde kunne tilslutte sig forslaget.

Jeg skal så i øvrigt knytte nogle kommentarer til nogle af de ændringsforslag, der er stillet, og også til nogle af de bemærkninger, der er fremkommet her ved andenbehandlingen.

Ud over de ændringsforslag, som jeg har stillet, har S og SF foreslået i ændringsforslag nr. 3 en ændring af § 4, stk. 3, der betyder, at justitsministeren skal fastsætte regler om forbud mod visse staldsystemer. I bemærkningerne til ændringsforslaget er det bl.a. anført, at justitsministeren f.eks. skal fastsætte regler, der sikrer forbud mod opførelse af etagestalde og mørkestalde, regler om arealkrav til svin og kvæg samt forbud mod opførelse af nye æglægningsbure.

Det er vel ingen hemmelighed, at det er et af de punkter, som vi har brugt lang tid på at diskutere, og jeg kan også tilslutte mig de bemærkninger, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde tidligere. Som jeg har oplyst det i Retsudvalgets betænkning, er det min hensigt at anmode det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål og også Det Dyreetiske Råd om at overveje dels behovet og dels udformningen af nærmere regler af den anførte karakter. Men som hr. Niels Helveg Petersen også rigtigt sagde, skal vi være sikre på, at det lige præcis er de områder, hvor der skal sættes ind – eller kunne der være andre områder, hvor det var mere relevant at indsatsen blev øget?

Med lovforslaget får vi et ekspertorgan, som det er hensigtsmæssigt og efter min mening også formålstjenligt at høre om disse indgribende forslag. Forholdet er jo det, at der ikke på nuværende tidspunkt er noget fagligt forsvarligt grundlag for at fastsætte de regler, som S og SF ønsker at jeg skal forpligtes til at fastsætte. Jeg må da også i denne forbindelse erindre om, at Dyreværnsudvalget, der havde et meget langt

og grundigt forudgående arbejde i sin betænkning, ikke fremsætter forslag af den karakter, men derimod lægger op til, at sådanne emner først skal behandles i et særligt udvalg, hvor også den faglige ekspertise er repræsenteret. Det er netop det, jeg vil tage initiativ til efter lovforslagets vedtagelse. Hertil kommer så oveni, at der for tiden i EF arbejdes på udarbejdelse af minimumsregler for opholdsrum og behandling af landbrugsdyr. Jeg mener, det tjener landbrugsdyrene bedst, at de nødvendige dyrebeskyttelsesregler gennemføres for hele EF. Hertil kommer naturligvis, at det af hensyn til konkurrencesituationen er nødvendigt, at der fastsættes ensartede internationale regler. Derfor ville et ensidigt dansk initiativ på nuværende tidspunkt lige præcis på de punkter, som Socialdemokratiet har fremhævet, efter min opfattelse ikke være rimeligt.

I øvrigt er jeg også lidt forundret over, at S og SF tilsyneladende ikke ønsker at beholde § 4, stk. 3, i regeringens lovforslag, hvorefter man i forbindelse med nye krav til produktionsformerne i landbruget skal fastsætte overgangsordninger, som sikrer, at der bliver en rimelig tid til, at man kan omstille sig.

Så har Fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 4 en ændring af lovforslagets § 5. Her må jeg understrege, at § 5 er i overensstemmelse med Dyreværnsudvalgets forslag, som man anbefaler Folketinget at vedtage uændret. Så synes jeg i øvrigt, der kan være grund til at tvivle på, om der i virkelighedens verden er praktiske situationer, hvor det kan være nødvendigt at tvangsfodre dyr for at forebygge sygdom.

S og SF foreslår i ændringsforslag nr. 5 en tilføjelse til § 9 vedrørende opdræt af vilde dyr og foreslår også i den forbindelse et forbud mod opdræt af ræve i bursystemer og også regler om opdræt af mink. Her vil jeg godt henvise til, at landbrugsministeren i foråret 1991 har givet en redegørelse til Folketinget om netop opdræt af vildt. På baggrund af redegørelsen og Folketingets behandling af redegørelsen forbereder landbrugsministeren en særlig lovgivning om opdræt af vildt. Når den kommer til behandling i Folketinget – men først da – vil der foreligge et rimeligt grundlag for at tage stilling til de spørgsmål, som S og SF rejser.

Fremskridtspartiet har så i ændringsforslag nr. 10 et forslag om, at § 17, stk. 2, skal udgå. Det er jo det, der drejer sig om, at vilde dyr ikke